

Sujet examen

Traduction : ROUMAIN -> FRANÇAIS

Gaudeamus - Cum ar putea fi luat în serios scriitorul român

Ce-ar fi dacă, în loc să ne plângem că în România se citește tot mai puțin, ne-am întreba cum s-ar putea ca numărul cititorilor să crească? Scriitorii români interbelici și-au pus această întrebare și au bătut țara, la întâlniri cu cititorii. Marii noștri scriitori s-au dus și prin orașe și pe la țară, să citească din cărțile lor și să stea de vorbă cu cititorii. Tradiția asta a fost continuată și în timpul comunismului, chiar dacă în anii cincizeci, scriitorii au fost folosiți la întâlnirile cu cititorii ca voci ale propagandei partidului unic.

În scurta perioadă a așa-numitului dezgheț cultural, partea cu propaganda a fost lăsată deoparte – chiar dacă n-a fost uitată – încât lumea a început să fie interesată de aceste întâlniri cu scriitorii. Atunci a apărut la noi acea complicitate între cititori și scriitori, nu toți, care n-a mai putut fi stricată până în 1989. Din nefericire, după Revoluție, această relație s-a rupt puțin câte puțin. Și n-a fost de vină numai televizorul. Scriitorimea s-a atomizat din diverse motive, nu numai politice, iar campaniile împotriva scriitorilor duse în publicațiile centrale și locale ale fostei Securități au dat roade.

Solidaritatea dintre foștii securiști, cu sau fără grade, s-a dovedit mai puternică decât solidaritatea scriitorilor. Ca să nu mai vorbim de faptul că mulți ani după 1989, cei mai mulți dintre scriitorii activi s-au consumat într-o gazetărie istovitoare. Chiar dacă unii dintre ei au scris articole memorabile, care erau citite și citate, și ei au contribuit, fără să vrea, la îndepărtarea de cărți a cititorilor, cu efecte care au tot crescut pe piața de carte.

Așa stând lucrurile, ce s-ar putea face ? De vreme ce onor cititorul nu se mai omoară după scriitori și mai ales după cărțile lor, scriitorul va trebui să se ducă el din nou către cititori. Și pentru asta n-are nevoie să reinventeze roata, ci să nu mai acționeze făcând politica puterii literare, ci a puterii literaturii, pentru a fi luat din nou în serios.

Cristian Teodorescu (Radio România Cultural)

Sujet examen

Traduction : FRANÇAIS -> ROUMAIN

« Ce que je vais raconter de ma première nuit de New York fera sourire les Américains ; aussi bien est-ce dans ce but que je l'écris. Dans un livre du merveilleux Rudyard Kipling, je me rappelle avoir lu les épouvantes du sauvage Mowgli la première fois qu'il coucha dans une cabane close : l'impression de sentir un toit au-dessus de sa tête lui devint bientôt si intolérable, qu'il fut obligé d'aller s'étendre dehors à la belle étoile. Eh bien ! J'ai presque subi cette nuit une petite angoisse analogue, et c'étaient les gratte-ciel, c'étaient les grandes lettres réclames au-dessus de moi, c'étaient les grands tonneaux rouges montés sur leurs échasses de fonte ; trop de choses en l'air, vraiment, pas assez de calme là-haut. Et puis, ces six millions d'êtres humains tassés alentour, ce foisonnement de monde, cette superposition à outrance oppressaient mon sommeil. Oh ! Les gratte-ciel, déformés et allongés en rêve ! Un en particulier (celui du trust des caoutchoucs, si je ne m'abuse), un qui surgit là très proche, un tout en marbre qui doit être d'un poids à faire frémir ! Il m'écrasait comme une surcharge, et parfois quelque hallucination me le montrait incliné et croulant...

C'est dimanche aujourd'hui ; le matin se lève dans une brume lourde et moite ; il fera une des chaudes journées de cette saison automnale qu'on appelle ici «l'été indien». Sur New York pèse la torpeur des dimanches anglais et, dans les avenues, les voitures électriques ont consenti une trêve d'agitation. Rien à faire, les théâtres chôment et demain seulement je pourrai commencer à suivre les répétitions du drame qui m'a amené en Amérique. Mais dans le voisinage, tout près, il y a Central Park, que j'aperçois par ma fenêtre, avec ses arbres déjà effeuillés ; j'irai donc là, chercher un peu d'air et de paix. »